

batten, at når man har en borgerlig regering med Venstre på miljøministerposten, så bliver der intet gjort i forhold til landets største miljøkatastrofe.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg hører, at hr. Jørn Jespersen gør sig store anstrengelser for ligesom at se, om man da ikke kan placere denne regering på et andet sted, end alle godt ved at den er, men det kan hr. Jørn Jespersen ikke.

Hvis man går tilbage til det store iltsvind, virkelig voldsomme iltsvind, vi havde – fru Pernille Blach Hansen var måske ikke i Folketinget på det tidspunkt, men det vil ministre fra de to daværende regeringspartier jo kunne bekræfte – så var det præcis, hvad der skete i 1997. Det tankevækkende for dem, der måske har en historisk interesse i det her, er, at hvis man vil gå tilbage og læse på, hvad der skete i 1997, vil man se, at i september 1997 fik man nøjagtig den oplevelse, at det var et af de værste iltsvind, vi havde set, og derefter kom så Vandmiljøplan II i 1998.

Kl. 14.50

Nu har vi været samlet, og jeg føler næsten, at nogle herinde siger, at de ikke er så glade ved, at de har været samlet og lavet det her, for nu kom det iltsvind lige. Hvis vi går 4-5 måneder tilbage, så fik vi meldingerne om, at det faktisk begyndte at gå bedre. Kan I huske det? Det er 4-5 måneder siden, at vi begyndte at få meldinger om, at det ligesom begyndte at gå bedre. Og så kom iltsvindet her.

Jeg kan næsten ikke opleve det anderledes, end at der nu sidder nogle politikere, der siger: Ih, hvor ærgerligt. Vi skulle ikke have skibet os ind i det og begyndt at lægge en plan. Men sådan er det jo med langsigtet planlægning. Det er fyldt med seriøsitet. Og så er det ikke nemt bagefter at stå nede i Folketingssalen og stille de billige og nemme synspunkter.

Når jeg siger, de er billige, er det, fordi ingen kender omkostningerne ved dem, og så kan man godt sige det, man siger her. Men hvad er effekten? Hvad er økonomien i det? Vi ved det ikke, og derfor synes jeg ikke, det er rimeligt at sige, at ministeren da må foreslå nogle ting. Vi gør alt, hvad vi kan. Vi har sat flere ting i gang, end der har været før, og alligevel skal vi lytte til, at vi ikke rigtig vil noget. Den holder altså ikke hjem.

Og så må jeg sige til hr. Torben Hansen, at man må gå ind og kigge på, hvad det er for ting, vi netop har sat i gang. Man får det til at lyde,

som om det bare er en første arbejdsgruppe. Men jeg har haft møde med de grønne organisationer, og de var meget interesseret og ville gerne med, fordi de følte, at her fik de da en mulighed for at diskutere med os og komme med forslag.

Jeg kan nævne den første arbejdsgruppe om generelle landsdækkende virkemidler til regulering af kvælstof- og fosforbelastning – til regulering af kvælstof- og fosforbelastning! – og så skal jeg alligevel få spørgsmålet: Er det sådan, at man vil gå ind og regulere kvælstofbelastningen?

Hvorfor skulle vi ellers nedsætte en gruppe sammen, der netop arbejder med det? Arbejdsgruppen skal analysere og præsentere modeller for en mere enkel og effektiv regulering af landbrugets tab af næringsstoffer. Det er det, de skal komme med. Og det skal være modeller, hvor landmanden i større grad får incitamenter til at minimere tabet af næringsstoffer for bedriften. Det er præcis det, vi alle sammen gerne vil have, men man vil ikke gerne indrømme, at det er den aftale, vi har lavet.

Torben Hansen (S):

Der er enkelte pædagoger, der en gang imellem siger – ganske fejlagtigt, mener jeg for øvrigt – at gentagelse er al lærdoms moder. Men jeg vil alligevel gøre forsøget denne ene gang over for ministeren.

1. Iltsvindet i 1997 bliver nævnt. Det er blevet sagt mange gange i løbet af i dag. Men i 1997 var der rent faktisk også en debat om at skærpe målsætningerne i den daværende Vandmiljøplan, men da var Venstre lodret imod.

2. Jeg vil gerne for tredje gang stille et spørgsmål om forureneren betaler-princippet – forureneren betaler-princippet, som er knæsat i regeringens bæredygtighedsstrategi. Det er endda knæsat på side 45, hvis ministeren vil finde det, eller også vil jeg gerne vise ham det, og det er endda også fremhævet. Men kort og godt: Hvilke overvejelser gør ministeren sig om landbruget og iltsvindet i forhold til forureneren betaler-princippet? Er ministeren parat til at lade landbruget betale deres del af regningen for det her iltsvind?

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg synes, det er meget tydeligt, at vi har en miljøminister, der ikke lader sig påvirke af virkeligheden, på trods af at vi hver eneste dag får nye beviser for et meget alvorligt, katastrofalt ilt-